U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **Z. V.,** proti žalovanému: **1) Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, **2) Úřad práce České republiky - Krajská pobočka v Ostravě,** se sídlem 30. dubna 2c/3130, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 23. 1. 2017, č. j. MPSV-2017/18011-923, žalovaného 2) ze dne 2. 8. 2016, sp. zn. UP/108862/2016/HN, č. j. 424313/2016/OOI a ze dne 11. 4. 2017, sp. zn. UP/108862/2016/HN, č. j. 222315/2017/OOI, v řízení o návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2018, č. j. 20 Ad 14/2018 - 17, a zastupování v řízení o ní,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti a zastupování v řízení o ní **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad práce České republiky [dále „správní orgán I. stupně“ či „žalovaný 2)“] rozhodnutím ze dne 2. 8. 2016 zamítl žádost žalobkyně o dávku pomoci v hmotné nouzi – doplatek na bydlení. Žalovaný 1) následně rozhodnutím ze dne 23. 1. 2017 vyhověl odvolání navrhovatelky a rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Správní orgán prvního stupně následně dne 11. 4. 2017 vydal nové rozhodnutí, kterým žádost o doplatek na bydlení znovu zamítl. Rozhodnutí nabylo právní moci 16. 5. 2017, žalobkyně opravný prostředek nepodala.

[2] Proti výše uvedeným rozhodnutím žalovaného 1) a žalovaného 2) podala žalobkyně žalobu ke krajskému soudu v Ostravě, který ji v záhlaví uvedeným usnesením odmítl, neboť ve vztahu k rozhodnutí žalovaného 1) dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., jímž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva nebo povinnosti žalobkyně, neboť negativně nezasáhlo do práv navrhovatelky. Nadto krajský soud uvedl, že žaloba byla podána opožděně. Ve vztahu k rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 11. 4. 2017 odmítl žalobu pro nepřípustnost z důvodu nevyčerpání opravných prostředků, k rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 2. 8. 2016 uvedl, že toto bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 23. 1. 2017, ke dni podání žaloby proto již neexistovalo.

[3] Žalobkyně následně podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 22. 8. 2018 požádala o ustanovení zástupce pro podání kasační stížnosti a zastupování v řízení o ní, což odůvodnila složitostí věci a nedostatkem finančních prostředků.

[4] Podle § 35 odst. 9 s. ř. s. lze navrhovateli na návrh ustanovit zástupce pro řízení o kasační stížnosti, jsou-li u navrhovatele splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků; jednou z podmínek osvobození od soudních poplatků přitom je, že návrh, tj. v tomto případě kasační stížnost, nesmí být zjevně neúspěšný (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

[5] Pojem „*zjevně neúspěšný návrh*“ obsažený v § 36 odst. 3 s. ř. s. není v tomto zákoně blíže upřesněn. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, měla by být nesporná a naprosto jednoznačná bez toho, aby bylo nutné provést dokazování. Takovým „*zjevně neúspěšným návrhem*“ může být např. zjevně opožděně podaná žaloba či kasační stížnost, návrh na prominutí zmeškání zákonné lhůty, kterou nelze prominout, nebo návrh, který je výslovně vyloučen z meritorního přezkoumání (obdobně viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105, publ. pod č. 909/2006 Sb. NSS, ze dne 10. 9. 2008, č. j. 9 As 97/2007 - 29, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 51/2011 - 135).

[6] O zjevně neúspěšný návrh se jedná i v nyní projednávaném případě. Krajský soud žalobu odmítl v záhlaví uvedeným usnesením, neboť žalovaný 1) napadeným rozhodnutím vyhověl odvolání navrhovatelky, zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Jedná se tedy o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť šlo o rozhodnutí, jímž bylo zrušeno rozhodnutí prvostupňové, a žaloba proti němu proto není přípustná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010 - 219). Krajský soud správně vyhodnotil, že žaloba není přípustná ani proti rozhodnutím žalovaného 2), neboť se jednalo o prvostupňová rozhodnutí, proti jednomu z nichž nebylo podáno odvolání, tedy nebyla splněna podmínka vyčerpání opravných prostředků, a druhé z nich bylo zrušeno rozhodnutím nadřízeného orgánu. I zde je nepřípustnost žaloby nepochybná. Obdobný postup vůči navrhovatelce ostatně zdejší soud zvolil i v usnesení ze dne 15. 6. 2016, č. j. Na 116/2016 – 14 a usnesení ze dne 16. 8. 2018, č. j. Na 150/2018 - 16.

[7] Kasační stížnost, která by směřovala proti usnesení krajského soudu, by proto nutně představovala zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s, přičemž zjevná neúspěšnost takové kasační stížnosti by byla okamžitě zjistitelná, jednoznačná, nezávislá na provedení dokazování a dokonce i na jejím obsahu. Vzhledem k nesplnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků proto kasační soud nemohl vyhovět žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 19. září 2018

Na 194/2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu